

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς τὴν 21ην Μαΐου
1913 κατ’ ἐντολὴν τῆς Δημοτ.
ἀρχῆς Ἀργοστολίου ὑπὸ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΧΟΪΔΑ
ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἔορτῇ καὶ τῇ ὁ-
νομαστικῇ τοῦ δαφνοστεφοῦς
Βασιλέως Κωνσταντίνου ΙΒ'.

Τῆς αὐγῆς δροσάτο ἀρέι
δὲν φυσᾶς τώρα ἐσύ πλειδ
στῶν ψευδόπιστων τὸ ἀστέρι
φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρό.

(Στροφ. 73 τοῦ ὕμνου εἰς τὴν Ἐλευθερίαν.)

Εἰ καὶ πολλάκις ἔτυχον
τῆς τιμητικῆς ἐντολῆς παρὰ τῆς αἱ
ρετῆς τοῦ Δῆμου ἀρχῆς τοῦ νὰ ὑ-
φώσω τὴν ἀσθενῆ φωνήν μου πρὸς
αἴνον καὶ ὑμνον τῶν ἀθανάτων ἡ-
μῶν πατέρων, εἰς αἰώναν μνήμην
τῶν δροσίων τελοῦμεν κατ’ ἔτος
τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅμοιογά διτι
οὐδέποτε ἥσθινθη μεγαλοτέρων
χαράν, οὐδέποτε ἥσθινθη σφ-
ρότερον παλλομένην τὴν καρδίαν
μου ἀπὸ σήμερον. Καὶ οὐδέποτε ἥ-
σθινθη ζωηρότερον τὴν χαρὰν ταύ-
την, ἀναλογιζόμενος διτι μετὰ πά-
ροδον τοσούτων αἰώνων, καθ’ οὓς ἔρ-
ρευσε τὸ αἷμα ποταμῆδον ἐπὶ τοῦ
θωμοῦ τῆς πατρόδος καὶ τῆς θρη-
σκείας τοῦ Ἐσταυρωμένου, λαμ-
πρὸς καὶ ἀκτινοβόλος δῆλος σή-
μερον ρίπτει δέσμην ἀκτίνων ἑλευ-
θερίας εἰς τὰς χαράδρας, τὰς φάραγ-
γας καὶ τὰς ὄψινάρηνα δουνὰ τῆς
Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, εἰς ὅλας
σχεδὸν τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου ἀ-
πὸ Θάσου μέχρι Ρόδου καὶ εἰς ὅ-
λας τὰς αἱματοδέκτους ἀκτὰς τῆς
μεγαλομάρτυρος νήσου τῆς Μεσο-
γείου, ἔνθα μέχρι χθὲς ἔτι ἀνυψώ-
το τὸ σύμβολον, σκιώδες μὲν, ἀλ-
λὰ πάντοτε σύμβολον καταπινθούσ-
τυρανίας.

Ἄλλ’ ἡ χαρὰ μου αὕτη δὲν εἰ-
ναι ἀμιγῆς λύπης καὶ πένθους ἐπὶ
τῷ διτι ἀποφάλιον τέρας, ἔκβρασια
τῆς κολάσεως ἐν ἥμέραις πανελη-
νίου ἐνθουσιασμοῦ ἐπλήξει καρίων
τὴν πατρόδον διὰ τῆς θελυρᾶς δο-
λοφονίας πολυφύλητου βασιλέως,
φρουροῦντος ἀγρύπνιως ἐπὶ τῶν ἐ-
πάλξεων τῆς Ἐθνικῆς ἰδέας. Ἄλλὰ
παραμερίσωμεν ἐπ’ ὀδηγον καὶ κα-
ταπινθυμεν τὴν συνέχειαν τὰς καρ-
δίας ἡμῶν βαθυτάτην δέδυνην καὶ
συντριβήν, καθ’ ὅσον καὶ ἡ φυχὴ
τοῦ Μεγάλου νεκροῦ καὶ μάρτυρος
Βασιλέως ἀπεστέργει τὴν λάμψιν
τῆς σημερινῆς ἑορτῆς νὰ ἐπισκιά-
σῃ νέφος λύπης ἢ στεναγμοῦ.

Σήμερον μελιρίδην καὶ μυροβό-
λως φιθυρίδην τῆς ἑλευθερίας ἡ αὐ-
ρα ἐν μέσῳ τῆς δάφνης καὶ τῆς μυρ-
σίνης. Σήμερον οἱ πανταχοῦ Πανέλ-
ληνες νεορῶς ἀλληλουασπάζονται τε
λουντες τὸ Πάσχα τοῦ Ἐλληνισμοῦ
καὶ τὸ πατέντα τῆς νίκης καὶ ἀπο-
λυτηρίαν τοῦ Φάλλουσι. Σήμερον οἱ
ἄριτοι ἀπελευθερωθέντες ἀδελφοί ἡ-
μῖν θεώμενοι τὸ ἑνίκαντον ἔμβλημα
τοῦ Καποδιστρίου ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αἱ-
τῶν καὶ αιγαλούντες μετὰ φρί-
κης τὴν ἡμέρην την ἔχοντας
ρραῖς τοῦ Βασιλέως Ζεϊζανίου δο-
δούς στροφῆν.

* Η ἡμισέληνος, ὡς γνωστὸν, εἶναι τὸ ἐθνι-
κὸν ἔιδυλλον τῶν Τούρκων.)

Τῆς αὐγῆς δροσάτο ἀρέι
δὲν φυσᾶς τώρα ἐσύ πλειδ
στῶν ψευδόπιστων τὸ ἀστέρι
φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρό.

Ἄληθῶς δὲ Σταυρὸς, τῶν θαυμά-
των τὸ κρατικόν, τῶν ὀρθοδόξων
τὸ στήριγμα, τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα,
τῶν ἀπίστων τὸ τραῦμα, δὲ Σταυ-
ρὸς, διτις ὑπῆρξε τὸ σύμβολον ἡ-
μῶν κατὰ τὸ ἔνδοξον 21, ὑπῆρξε
τὸ σύμβολον καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ
πολέμου.

Τὸ τὴν σκέπην τοῦ τιμίου Σταυ-
ροῦ τὰ τέκνα τῆς Ἐλλάδος, γεν-
ναῖς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασ-
σαν μαχόμενα, ἔστησαν μεγαλοπρε-
πῆ τρόπαια, κατήγαγον ἀπαραμί-
λους θριάμβους.

Τὸ δὲ πρώτον καὶ τὸ βασιτόν νὰ
ὑμνήσῃ τις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
την;

Τὰ ἀφιταὶ ιλέη τῶν γιγάντων
τοῦ 21 ἡ τὸν ἡρωῖδιόν, τὴν αὐτα-
πάρηγσιν, τὴν αὐτοθυσίαν τῆς συγ-
χρόνου γενεᾶς, ἥτις διὰ τοῦ τιμίου
αὐτῆς αἵματος συνέτριψε τὸν ιλου-
δην, διτις περιέσφιγγε τὸν τράχη-
λους διμαύρων ἀδελφῶν;

Ποίος μελιρρυτος ρήτωρ, ποίος
καλλιτεχνικὸς χρωστήριος δύναται νὰ
πεικονίσῃ δεσμόντως τὴν θαυματίαν
ἐπιποίησαν τῆς συγχρόνου γενεᾶς;

Οἰτως ἵλιγγιτὸς δὲν πρὸ τοῦ
ἀφαντάστου μεγαλεῖου, διπερ ἔξη-
φανεν ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ ἡ ἀξιο-
θαύμαστος εὐτολμία, ἡ ὑπεράνθρω-
πος καρτερία, ἡ ἀνύπερβλητος ἀντο-
χὴ, ἡ ἀνέκρωρστος κακουργία καὶ
διάπυρος φύλωπατρία ἀρεταῖ, αἴτι-
νες ἀπὸ τὸν ἀρχαιοτάτων χρόνων
εἰναι προνόμιον ἀποκλειστικὸν καὶ
κτηματικὸν τῆς συγχρόνου ιστορίας.

Ἄλλα καὶ οἱ θαλασσοδρομεῖς δελ
φίνες μὴ δὲν ἀνενέωσαν ἐν τῷ Ἰο-
νίῳ καὶ Αἰγαίῳ πελάγει τὰ τρόπαια
α τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Κανάρη
τοῦ Μακούλη, τοῦ Τομπάζη, κατα-
ναυμαχήσαντες τὴν Τουρκικὴν ἀρ-
μάδαν καὶ ἔκαστασιντες τὴν νί-
κην τῶν συμμάχων ἐν Θράκῃ καὶ
Μακεδονίᾳ μὲ τοὺς ἐκσφενδονίζομέ-
νους μύδρους τῶν ἑλληνικῶν πυρ-
εόλων;

Τὸ ὑπέρλαμπρον νυκτερινὸν κα-
τόρθωμα τοῦ Βότοη μὴ δὲν ὑπεν-
θυμίζει τοὺς κεραυνούς τοῦ Κανά-
ρη;

Ἄλλα καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτι-
κὸν ὡς ἐπίκουρον μάχυμον καὶ ὡς
μέσον μεταγωγικὸν μὴ δὲν προσγί-
νεγκε πολυτιμοτάτης ὑπηρεσίας εἰς
τὸν σὸν συμμαχικὸν ἀγώνα;

Ἀφθιτον τὸ κλέος καὶ αἰώνια ἡ
τιμὴ καὶ ἡ εὐγιωμόσυνη πρὸς τὸν
θάνατον παλληκάρια τῆς ἡρακλίας καὶ
τῆς θαλάσσης, ἀτινα ἀνεστήλωσαν
τὸ ἑθνικὸν γόγγτρον, ἀποκατέστη-
σαν τὴν τιμὴν τοῦ Κράτους, ἐκλέ-
σαν τὸν ἑλληνικὸν δυομικα, νέους ἀδέ-
κτας μαντας εἰς τὸν ἑλληνικὸν στέμμα
προσέθεσαν καὶ τὸ δένδρον τῆς ἑ-
λευθερίας ἐγγιγάντωσαν. Καὶ οὐ μό-
νον οἱ ἀνδρεῖοι οὐτοι μαχηταὶ τὰ
τὰς τῆς Πατρόδος ἀπεξέτασαν, ἀλ-
λαὶ καὶ ἀναβατοῦσι τοὺς τόπους τῆς
φύσης τὴν ἡμέραν την ἔχοντας
ρραῖς τοῦ Βασιλέως Ζεϊζανίου δο-
δούς στροφῆν.

* Η ἡμισέληνος, ὡς γνωστὸν, εἶναι τὸ ἐθνι-
κὸν ἔιδυλλον τῶν Τούρκων.)

αὗτη ἐφεξῆς εἰς τὰς εὐρείας καὶ
μεγάλας λεωφόρους τοῦ μέλλοντος.

Ἄθανατος Ελλάς! Οἱ τέως ἀπαι-
σιόδοξοι καὶ ὑβρισταὶ σου, οἵτινες
οἱ ἐμπικτήριζον καὶ πιστεύοντες
σε νεκρὸν ἐθεώρουν τὴν μεγάλην
ἰδέαν δικαιομένων, ἥδη σε ἀποθα-
υπάρχουσιν. Ἀφυχόληγητοι καὶ ἀνισ-
τάρητοι ὅντες δὲν ἡδύναντο νὰ δια-
γωνώσωσι τὰ αἰτία τῆς νεκροφανείας
σου ἀχρι τῆς στιγμῆς, καθ’ ἥτη ἐπε-
φάνη εἰς τὸ πολιτικὸν στερέωμα
σου ἀντὶ ρηγικέλευθος, μεγαλοπράγ-
μων καὶ μεγαλεπήριος, διτις σε
ἀνέστησεν, δὲ Ελευθέριος Βενιζέ-
λος.

Τὸ πόλη τὴν σκέπην τοῦ τιμίου Σταυ-
ροῦ τὰ τέκνα τῆς Ἐλλάδος, γεν-
ναῖς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασ-
σαν μαχαλούσαν, ἔστησαν μεγαλοπρε-
πῆ τρόπαια, κατήγαγον ἀπαραμί-
λους θριάμβους.

Τὸ δὲ πρώτον καὶ τὸ βασιτόν νὰ
ὑμνήσῃ τις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
την;

Τὰ ἀφιταὶ ιλέη τῶν γιγάντων
τοῦ 21 ἡ τὸν ἡρωῖδιόν, τὴν αὐτα-
πάρηγσιν, τὴν αὐτοθυσίαν τῆς συγ-
χρόνου γενεᾶς, ἥτις διὰ τοῦ τιμίου
αὐτῆς αἵματος συνέτριψε τὸν ιλου-
δην, διπερ ἔξηφανε τὸν τράχη-
λους διμαύρων ἀδελφῶν;

Άλλα καὶ τιμὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ
για νέας καὶ μεγάλης Ἐλλάδος δὲν
ἀνήκει μόνον εἰς τὸν Ἐλευθ.

Βενιζέλον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑκείνον,
διτις σύμμερον τὸν ἴνδαλμα δλοκή-
ρου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς εἰς ἑκεί-
νον, διτις διὰ τῆς στρατηγικῆς αὐ-
τοῦ μεγαλοφυῖς, ἀξιοθαυμάστου
ἰκανότητος καὶ ἀκαταβλήτου εὐ-
τολμέα.

Άλλα καὶ τιμὴ τοῦ Μηδικῶν
τοῦ Σπυρίδην Επαρθέτην τὴν οὐρανού

ταὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸ ἴδεωδες ἐκεῖ
νο ρεῦμα, ἐπερ ἐξέχυσεν ἡ Ελλη-
νικὴ ἐπανάστασις, ἥτις ἡλεκτρίσα-
σα τοὺς ἀλυτρώτους λαοὺς, ἐνέπνευ-
σεν εἰς αὐτοὺς τὸ δόγμα τῆς τῶν
ἐθνιοτήτων ἀρχῆς.

Τὸ δέ πολιτικὸν μέρον τοῦ Σπυρίδην
τοῦ Σπυρίδην τὸν ἡρωῖδερον μεγαλοπράγ-
μων καὶ μεγαλεπήριος, διτις σε
ἀνέστησεν, δὲ Ελευθέριος Βενιζέ-
λος τοῦ πολιτικοῦ πολέμου τὸν ἡρω-

πορφυρόθητος θριάμβος; Ποίος δὲν
πορφυρόθητος τὸν οὐρανού;

Μία μόνη γενεὰ κατὰ τὸν ιστο-
ρικὸν Σπυρίδην. Τρικούπην εἶναι ἐφά-
μιλλος πρὸς τὴν δέξιαν τῆς γενεᾶς
τῆς ἑλληνικῆς οὐρανού;

Τρικούπην πολιτικοῦ πολέμου τὸν
Μηδικῶν πολέμου τὸν οὐρανού;

Μία λοιπὸν ἐνιαίκα καὶ ἀδιαίρετος
ἔστω ἡ ἔθνικὴ ἡμῶν ἑορτὴ, ἡ φωτο
βόλος καὶ ιερὰ ἡμέρα τῆς 25
Μαρτίου.

Οὗτω δὲ πράττοντες δίκαιον φό-
ρον εὐλαβεῖσας, τιμήσ καὶ εὐγνωμοσύ-
νης ἀπονέμομεν εἰς ἐκείνους, οἵτι-
νες ἀσύντακτοι, ἀνοργάνωτοι, ἀνί-
σχυροι, μὴ ἀποτελοῦντες κράτος, μό-
νοι, ἀνευ συμμάχων καὶ φίλων, ἀνέ-
συραν θεῖα συνάρτει ἐκ τῆς τέφρας
καὶ τῶν ἐρεπίων μίαν νεκρὰν Ἑλ-
λάδα, τὴν ὅποιαν ἐλάμπρυναν, ἐδό-
ξαν, ἐμεγάλυναν οἱ σημερινοὶ
ἐνδοξοὶ ἀπόγονοι καὶ συνεχ-
σταὶ τῶν ἡρωϊκῶν πατροφθω-
μάτων ἐκείνων.

Ἄλλ' ἐνῷ σήμερον ἑορτάζοιεν
διὰ τὸ ἐπισυμβάν μέγα ἔθνικὸν πέγ-
θος τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς ἡ-
μῶν Παλιγγενεσίας ἐν παταλλήλῳ
συνδιασμῷ μὲ τὴν ὄνομαστικὴν ἑορ-
τὴν τοῦ λατρευτοῦ ἡμῶν ἄνακτος
Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ' διερίζομεν πάν-
τες καὶ δὴ οἱ Πανιόνιοι νάναμην-
θῶμειν ὅτι ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἴνε
ἐπίσης ἴστορικὴ, διότι συνετελέσθη
κατὰ ταῦτην ἔτερος ἔθνικὸς θρίαμ-
βος, η μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλά-
δος πολυπόθητος τῶν Τούτων νήσων
ἐνώσιες.

Σῆμερον ἀκριβῶς συμπληροῦνται
σχεδὸν πεντηκονταετηρίες ἀπὸ τῆς
21 Μαΐου 1864, ὅτε μετὰ μακροὺς
ἀγώνας οὐχὶ ὅπλων, ἀλλ' ἀγώνας
πνευματικούς, ἀγώνας γραφίδος καὶ
ἀπαραμήλικου φιλοπατρίας καὶ αὐ-
ταπαργήσεως τῶν ἀειψυνήστων ρι-
ζοπατωτῶν, ηδόνησεν ἡ πραταιά
Κυθέρηνης τῆς φιλελευθέρου Με-
γάλης Βρετανίας νὰ εἰσακούσῃ
τοὺς εὐγενεῖς παλμοὺς χιλιάδων
καρδιῶν καὶ συναινέσῃ, δπως ἐπάλ-
πεικαλλεῖς θυγατέρες ριθμῶσιν εἰς
τὰς ἀγκάλας παμφιλτάτης Μητρὸς.

Ἐξυμονοῦντες λοιπὸν σῆμερον καὶ
τιμῶντες τὴν ἔδοξον γενεὰν τοῦ 21
μετὰ τῆς συγχρόνου, διερίζομεν ἐπὶ
σης ἐνδιαφέρων καὶ εὐγνωμόνως νάνα
μνησθῶμεν τῶν ὑπερόχων ἐκείνων
ἀνδρῶν, εἰς τοὺς πνευματικούς ἀγώ-
νας καὶ παντοιεῖς θυσίας τῶν ὁ-
ποιών πρὸ παντὸς διερίζεται ἡ δια-
κόσμησις τοῦ ἑλληνο. στέμπιατος μὲ
ἐπτά στιλπνοὺς καὶ πολυτίμους ἀ-
δάμαντας.

Τὸ ὑπέρλαμπρον δὲ τοῦτο κόσ-
μημα ὑπῆρξεν ἡ εὐσέλωνος ἀπαρχὴ
τῆς εὐηγέρειας καὶ τῆς ἐδαφικῆς τοῦ
Κράτους ἐπεκτάσεως, δπερ διὰ τῶν
καταπληκτικῶν θριάμβων τῶν συγ-
χρόνων ἥρθη εἰς περιωπὴν ἐπίζηλον.

Άλλὰ παρ' ὅλας τὰς νύκαις, παρ'
ὅλους τοὺς θριάμβους, παρ' ὅλα τὰ
στηθέντα τρόπαια, μὴ λησμονῶμεν
ὅτι ἡ ἔθνικὴ ἀποκατάστασις εἰσέτει
δὲν συνετελέσθη ἡ μεγάλη ἰδέα,
δηλαυγῆς οὗτος φάρος τῆς ἑλλη-
νικῆς πατρόδοσος δὲν ἐπραγματώθη
εἰσέτι πλήρως.

Ἐργασθῶμεν λοιπὸν πρὸς τοῦτο
πάντες ουντόνως καὶ δραστηρίως,
ἔκαστος ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἰδίας δυ-
ναμίσις, μαγαστυτασόμενοι στρατιώ-
τικῶν, ανοσογανούμενοι οἰκονομικῶν,
αναπλαττόμενοι καὶ ἀνακαινίζομενοι
θριακούτας, ἐκπαιδευτικῶν, διοι-
κητικῶν, ἃς ἐπίζωμεν καὶ εὐχάρι-
τειοῖς εἰς τὴν Θεὸν, δπως ταχέως

ὑπερεργάνος καὶ νικηφόρος κυριατ-
οῦ ή κυανόλευκος σημαῖα τοῦ Σταυ-
ροῦ ἐκεῖ, ἐνīα διευρούσθει πάσα ἑλ-
λιγυνῆς ψυχῆς, καὶ ἀριθμούς εἰς
τὴν ἀτμόσφαιραν ἡγήσῃ ἡ γλυκεῖα
τοῦ Σελῶμος στροφῆ.

Τῆς αὐγῆς δροσάτο δέρι
δὲν φυσᾶς τώρα ἐσύ πλευ
στῶν φευδόπιστων τὸ δαστέρι
φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρό.

Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω δι βασιλεὺς!

ΠΟΤΕ!

Ποτὲ μου δὲν τὸ πίστεψα
ποτὲ, τὸ πῶς οἱ σκύλοι
θ' ἀγαπηθοῦν μὲ τὰ γατά
καὶ θέ νὰ γίγουν φίλοι.

Ποτὲ, ποτὲ δὲ ἔλληνας
δὲν θέν' ἀποφασίσῃ
μὲ φίλου εἰλικρίνειαν
Βούλγαρο γ' ἀγαπήσῃ.

Γιατὶ τὸ φεῖδι δέσι κυττά
κομένη τὴν δρὸ του,
καὶ δι κουμπάρος τὸ παιδί
κρύο, νεκρὸ μπροστά του,
δὲν εἶναι πλέον δυνατόν
αὐτὰ τὰ δυό στικεία
νὰ τὰ συνδέσῃ στὸ ἔξης
ἀγάπη καὶ φιλία.

Ναι! Μᾶς ἐγλυκοφίλησαν
πωπήγαμε σμὰ τους.

Άλλα! Τούδα φίλημα
ηταν τὸ φίλημά τους!

Χωριάτης.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΟΠΙΚΩΝ

Τὴν ἐπιειδηλημένην ἐξήγησην εἰς τὰ
διὰ τὸ δημοσιευθέντα περὶ τῶν Φ.
Καταστημάτων ἐσπεύσει καὶ πάλιν γὰ
παράσχῃ δ. κ. Κακουράτος, παραδόξως
αὐτὸς θιγόμενος ἐκ τῶν γραφέντων καὶ
ἐκλαυσένων ὅλως ἡμαρτημένως, ὡς
προσωπικὸν τὸ ζήτημα.

Είναι ἀνάγκη πρὸ παντὸς νὰ κατα-
νοηθῇ, ἵτι ἡ ἀρθρογραφία μαζὶ πᾶν ἀλ-
λο ἡ προσωπικὸν χαρακτήρας ἔχει, ἔνα
δὲ μόνον σκοπὸν καὶ ἐν μόνον ἐλατή-
ριον, τὴν διευκρίνισιν τῆς καταστάσε-
ως τῶν Φιλανθρωπικῶν, ἥτις διεγέρει
καὶ προκαλεῖ τὸ κοινόν ἐνικρέρον
μετ' ἐξαρετικῆς προσοχῆς δικαιώματος
προσωπικὸν τὸ ζήτημα.

Καὶ ἐφ' ὅσον τοιαύτη ἡ ἀφετηρία
τῆς ἀρθρογραφίας μαζὶ, εἰκεία οὐ πόχρε
οι νὰ ἀνασκευάσωμεν τὰ ἐν τῇ τελευ-
ταὶ ἀπαντήσεις τοῦ δ. κ. Κακουράτου ἀναγ-
ράφουν, παρ' ὅλην τὴν δυσαρέσκει-
αν ἢν μᾶς γεννᾶ ἡ πατ' ἀνάγκην ἀπο-
κάλυψις ἐσφαλμένων ἐν γραφήσεων.

Ως πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ πλεονάσ-
ματος τῆς χρήσεως 1911, ἐγγιγεῖ δ. κ.
Ταμίας τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἐν
τῇ ἀνακοινώσει του καὶ τῶν ἐν τῷ
πεισθῆται παρακαταθηκῶν 131,
724,65 ἀπέναντι ποσὸς 92,528 δρ.
ὅσον δ. κ. Ταμίας ὑπολογίζει ἀντιστοί-
χως διατωζόμενον ὃς παρακαταθήκῃ ἡ
διατεθὲν πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν βαρυ-
νότων τὸ κεφάλαιον.

Ἐντεῦθεν προκύπτει διαφορὰ 39,

146, 65 ἐξ τῆς δέοντος νὰ ἀφαρεθῶσ-

27,500 ἀνακατατεθεῖσαν κατὰ τὸ 1911
τὰς διοίας δ. κ. Ταμίας ἐληγμόνησε νὰ ἀ-
γαφέρη τελείως ἐν τῇ ἀπαντήσει του, καὶ
οὕτω ἀπομένει ποσὸν 11,646,65 ἐφ-
φαίγον τὸ ἐλλειμμα τῆς χρήσεως 1911.

Πιστεύομεν, θέλομεν νὰ πιστεύσω-
μεν, ὅτι δόσκηληρον αὐτὴν τὴν ιστορί-
α, τὴν δισυγχώρησον ἀλλως, τῶν φευ-
δῶν ἀριθμῶν, προσεκάλεσε τὸ ἀρχικὸν
ἐξαντληθεῖσθαι τῆς γενομένης διαφεύσεως
τοῦ ὑπάρχοντος ἐλλείμματος.

"Απαξὲ δὲ τούτου γενομένου, η ἀνάγ-
κη τῆς ἐξοικονόμησεως τῶν πραγμάτων
καὶ τῆς δικαιολογίας πρὸ τῆς δημοσί-
ας γνωμῆς προσεκάλεσεν καὶ τὰ ἐπακο-
λουθήσαντα ἀποτήματα εἰς τὰ διοία
ἡμετέοντος τούτων ἀποφεύγομεν νὰ δώ-
σωμεν βαθυτέραν σημασίαν.

Αὐτὴ είγει ἡ ἐπιεικεστέρα ἐξήγησις.

Πᾶσα αὐτὴν τὴν διαφορὰν σκότως τῶν
προκύπτων σκότως τῶν πραγμάτων
καὶ τῆς δικαιολογίας πρὸ τῆς δημοσί-

ας γνωμῆς προσεκάλεσεν καὶ τὰ διοία
ἡμετέοντος τούτων ἀποφεύγομεν νὰ δώ-

σωμεν βαθυτέραν σημασίαν.

Αὐτὴ είγει ἡ ἐπιεικεστέρα ἐξήγησις.

Πᾶσα αὐτὴν τὴν διαφορὰν σκότως τῶν
προκύπτων σκότως τῶν πραγμάτων
καὶ τῆς δικαιολογίας πρὸ τῆς δημοσί-

ας γνωμῆς προσεκάλεσεν καὶ τὰ διοία
ἡμετέοντος τούτων ἀποφεύγομεν νὰ δώ-

σωμεν βαθυτέραν σημασίαν.

Αὐτὴ είγει ἡ ἐπιεικεστέρα ἐξήγησις.

Πᾶσα αὐτὴν τὴν διαφορὰν σκότως τῶν
προκύπτων σκότως τῶν πραγμάτων
καὶ τῆς δικαιολογίας πρὸ τῆς δημοσί-

ας γνωμῆς προσεκάλεσεν καὶ τὰ διοία
ἡμετέοντος τούτων ἀποφεύγομεν νὰ δώ-

σωμεν βαθυτέραν σημασίαν.

Αὐτὴ είγει ἡ ἐπιεικεστέρα ἐξήγησις.

Πᾶσα αὐτὴν τὴν διαφορὰν σκότως τῶν
προκύπτων σκότως τῶν πραγμάτων
καὶ τῆς δικαιολογίας πρὸ τῆς δημοσί-

ας γνωμῆς προσεκάλεσεν καὶ τὰ διοία
ἡμετέοντος τούτων ἀποφεύγομεν νὰ δώ-

σωμεν βαθυτέραν σημασίαν.

Αὐτὴ είγει ἡ ἐπιεικεστέρα ἐξήγησις.

Πᾶσα αὐτὴν τὴν διαφορὰν σκότως τῶν
προκύπτων σκότως τῶν πραγμάτων
καὶ τῆς δικαιολογίας πρὸ τῆς δημοσί-

ας γνωμῆς προσεκάλεσεν καὶ τὰ διοία
ἡμετέοντος τούτων ἀποφεύγομεν νὰ δώ-

σωμεν βαθυτέραν σ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

*Ἐπιθυμοῦντες νὰ γνωσθῆ
ἡ δᾶσις τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐρ-
γατικοῦ Συνδέσμου, ἵδιως κα-
τὰ τὸ ἔτος τοῦτο, δημοσιεύο-
μεν τὸν ύπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου
τοῦ σωματείου κ. Γερασίμου
Καπάτου ἐκφωνηθέντα λόγον,
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Σχολι-
κῆς ἑορτῆς.*

Ἄξιότιμοι Κυρίαι καὶ Κύριοι

Αδιαθετήσαντος τοῦ προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Α. Δελαπόρτα, ἀνέλαβον ἐγὼ ως ἀνιπρόφερος ν' ἀντιπροσωπεύσω αὐτὸν κατὰ τὴν σχολικὴν ταύτην ἐορτὴν. Δι' ὅτι καθῆκον μου θεωρῶ ἵνα ως ἀντιπροσωπεύων τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Συνδέσμου ὅστις ἴηδος εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ἀπόρων παιίδων τὴν τόσον ἄλλως ιε ἐπωφελῆ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως, ν' ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὰς ἔξης ὀλίγας λέξεις.

“Ως καὶ εἰς τινα διάλεξίν μου γενομένην πρὸ ήμερῶν ἐκ τῆς θέσεως τούτης ἀνέφερον, ὅπως προσαχθῇ ἐν “Εὔνος, ἐκ τὸς τῶν ἄλλων προσόντων ἀτινα ἀνέφερον, κύριον καὶ ἀπαραιτήτον στοιχεῖον εἶναι ἡ ἡθικοποίησις τῶν πολιτῶν, ἀναμφισβήτητον δὲ εἶναι, ὅτι ὅπως δὲν τῷ κύρσμῳ ἐρχόμενος ἀποβῆ χρηστὸς καὶ ἐνάρετος πολίτης, δέον ἵνα ἐν τῇ παιδικῇ του ἡλικίᾳ τύχῃ πνευματικῆς τινος μορφώσεως καὶ ἡθικῆς διαπλάσεως, καὶ περὶ τῶν παίδων ἐν γένει μεριμνοῦσιν οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐν ταῖς κοινωνίαις ὑπάρχουσι καὶ οἱ ἀπόκλησοι τῆς τύχης, οἵτινες εἴτε ἐλλείψει πνευματικῆς μορφώσεως, εἴτε ἐλλείψει τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων ἀδυνατοῦσι νὰ μεριμνήσωσι περὶ αὐτῶν, νομίζομεν ὅτι καὶ ἡ πολιτεία καὶ τὰ διάφορα ἀγαθοεργά ίδρυματα καθηκον ἔχουσι νὰ φροντίζωσι περὶ αὐτῶν, οὓς μόνον ἀπὸ φιλανθρωπικῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως.

Ταῦτα ἔχον ὑπ' ὅψιν του δ Σύδεσμος, ἵδρυσε πρὸ πολλοῦ τὴν μέχρι σήμερον εὔδοκίμως λειτουργοῦσαν ἐσπερινὴν σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἐν τῇ φοιτᾶσι περὶ τοὺς 150 μαθητὰς, εἰς τοὺς διποίους τῇ χορηγίᾳ τῶν χρημάτων μέσων ἐκ τοῦ αἰληοδοτήμα-

τος τοῦ ἀειμνήστου μεγάλου εὐεργέτη τῆς Νήσου μας Π. Βαλλιάνου, οὐ μόνον ἄφθονα τὰ μέσα σα τῆς διδασκαλίας παρέχοντας ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως δωρεὰν, ἀλλὰ καὶ ἐνδυμασίαι καὶ ὑποδήματα καὶ ἀσπρόδονχα καὶ ἄλλα τινα δῶρα πατά τὰς ἐπισήμους ημέρας ἕτην Χοιστουγένενον, Φώτων καὶ Δαμπρός, πρὸς τούτοις δ' ἡ Διεύθυνσίς ἐμερούμησεν ἵνα προσλέξῃ ταῦτα ἔπειτα.

τοι μαρτυρούμενος οπως επιτρέπει
σιν αὐτοὺς οὐ μόνον ἐν τῇ Σχο-
λῇ ἀλλὰ καὶ ἔκτος αὐτῆς καὶ μά-
λιστα παρεκάλεσε καὶ τὴν διεύ-
θυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ὅπως ἐν
ἀγάγῃ συνδράμη τὸν πατριδούμον
καὶ ἥτις φάγη προύμυστάτη εἰ-
τοῦτο. καὶ τέλος οὐ πεύθυνσι
δὲν ὕκνησε νὰ πράξῃ πᾶν ὅ, τι
τῇ ἐπειθάλλειο τεῖνον εἰς τὴν ἐπ-

τευξίν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ

Ωσαύτως ενδρίσκομαι εις τὴν
εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσω
ὅμιν δι τῆς Διεύθυνσις θελήσασ-
νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς κα-
τὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος συνέ-
τησεν ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ καὶ τὴν
δωρεὰν διδασκαλίαν τῶν σπου-
δαιοτέρων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν
ἥτι τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς κα-
ὶ Ἰταλικῆς καὶ οὐ μόνον αὐτῶν ἀλ-
λὰ καὶ τῆς διπλογραφίας καὶ λογ-
στικῆς προσλαβοῦσα πρὸς τυντό-
τοὺς ἀρίστους τῆς πόλεως μας ὅ-
πως διδάσκωσι καὶ οἵτινες ὡς
καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι καὶ ὁ τοῖ-
μουσικοῦ τμήματος, ἔξετέλεσαν ὅ-
τις μετὰ ζήλου καὶ ἐνδιαφέρο-
τος τὸ καθῆκον των, δι' ὃ κα-
τοῖς ἐκφράζει δι' ἐμοῦ ή Διεύθυ-
νσις τὰς εὐχαριστίας της.

Πρὸς τούτοις ἡ Διεύθυνσις σ
νέστησε διαλέξεις ἐν τῇ αἰθουσῃ
ταύτῃ κατὰ Κυριακὴν αἵτινες ἐγ
νοῦτο παρὰ διαφόρων λογίων ε
γενῶς πρὸς τοῦτο προσφερθέν
των.

‘Ωσαύτως ή διεύθυνσις θελήσασα νὰ φανῇ ἀρωγὸς καὶ εἰς τοὺς ἐνταῦθα παρεπιδημήσαντας λόγος τοῦ πολέμου πρόσφυγας, συνέστησε ημεροθίαν διδασκαλίαν ἐτῇ σχολῇ ταύτῃ ἐν ᾧ ἐδιδάσκοντε περὶ τοὺς 140 παιδες τῶν προσφύγων τούτων καθ' ἑκάστην ἀπῆτης 9 11 π. μ. χορηγήσασα ἅμα αὐτοῖς οὐ μόνον γραφικήν ὑλὴν καὶ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ὑπόδεσι καὶ καλύμματα τῆς κεφαλῆς, αἱ δάξιότιμοι κυρίαι αἱ ἀποιελέσασα τὴν ἐπὶ τῶν προσφύγων τούτων ἐπιτροπὴν, ἐκ τῶν εἰσπράξεων ἀξένηργησαν ἐκ τῶν ἀγορῶν (Μπαζάρ) ἔχοργήγησαν αὐτοῖς καὶ ἐνδυ-

μεσίας, καὶ οὕτω ἥδύναντο καὶ οἱ παιδεῖς οὗτοι νὰ προσέρχωνται εἰ προσώπως οὐ μόνον ἐν τῇ σχολῆ ἀλλὰ καὶ νὰ ὅδηγῶνται ὑπὸ τοῦ παιδόνυμου τῆς σχολῆς Γερ. Ἀ τύπα δχι μόνον κατὰ Κυριακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς διαφόρους πανηγύρεις καὶ τε λετάς, ἀρίστην ποιοῦντες ἐντύπω σιν διὰ τῆς εὐκοσμίας των οὐ μνον εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πάρεπιδημοῦντας αἰχμαλώτους ὁ ξιωματικοὺς Τούρκους καὶ λοι ποὺς ξένους, καὶ οὕτω ἀπελθόντες ἥδη εἰς τὰς ἑστίας των οἱ πρόσ φυγεις οὗτοι, δὲν δύνανται ἡ ν διατηρῶσι ἔσαιεὶ ἐν τῇ μνήμῃ τω τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων κο ἀναμνήσεων περὶ τῆς ἀγαπητῆς μῶν Κεφαλληνίας πρὸς δόξα τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Τοιαύτη ήτο, κύριοι, ἡ δρᾶσις τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὸ λῆξα σχολικὸν ἔτος, σκοπεῖ δὲ ἡ διεύθυνσις οὐ μόνον νὰ συνεχίσῃ τατα καὶ κιτά τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος ἀλλὰ καὶ νὰ συστήσῃ καὶ ἵδιαίτερον τμῆμα τετραφώνου ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἥσε μεγάλη πρατηρεῖται ἔλλειψις ἐν τῇ πόλει μας, ως καὶ ὅ,τι ἄλλο ἥθελε φανῆται τῇ διευθύνσει πρόσφορον εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

Τελευτῶν τὸν λόγον μου, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας τῆς Διεύθυνσεως εἰς τοὺς διπωσδήποτε περιεξαντας αὐτὴν τὴν γῆστριν των συνδρομήν καὶ ιδία εἰς τὸν κονιάρχην δστις πολιάρχης καὶ πλιτεύπτως ἐμερόμνησε περὶ τῆς κλῆσης δράσεως τοῦ Συνδέσμου.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

EAA

*Μὲ τραβοῦνε τὸ ἀστρα
σὸν ἔναν κόσμο ξένο,
κόσμο ποὺ δὲν ξέρω,
κόσμο δνειρουντὸ,
μὲ τραβάει τὸ κῦμα
πέρδ ἀπὸ τὸ ἀκρογιγάλι
ποὺ νεράϊδες πλέκουν
τὸ λευκὸ χορδ.*

*Καὶ μοῦ λέει τόσα
λόγα ζηλεμένα
ἢ λαλὰ τῶν ἀστρων
λόγα ἀρμονικά,
Καὶ μοῦ λέει τὸ κῦμα
πῶς γὰ μέναν πλέον
ἢ λευκὴς νερῷϊδες
στέφανα λευκὰ.*

“Ω γλυκεὶλα μ' ἀγάπη
ἔλα, μὴ φοβᾶσαι
στ' ἄγνωστο ταξεῖδι
πᾶμε μιὰ νυχτὶλα,
“Οπου πᾶνε τ' ἀστρα
δπου πάει τὸ κῦμα,
ἥ ζωὴ μας θᾶνται
ἴσως πιὸ γλυκεῖλα !

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΤΣΙΤΣΕΛΗ ΕΚ ΤΩΝ Φ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ**

*Πρόεδρον τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Βα-
λιανείων Φιλανθρωπικῶν Καταστη-
μάτων Κεφαλληνίας.*

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ
ΚΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ

Κατὰ Μάϊον τοῦ 1911 παμψιφεὶλ ἔξελέγην ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Ἱατρικοῦ σώματος, εἰς συνεδρίαν πρὸς τοῦτο συνελθόντος, ἐπόπτη ίατρὸς τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων τῆς Νήσου, ἀξιωματοῦ ὃν ὁ προπομποῦ ιητημένος δραγανικὸς νόμος ὁ διέπων ταῦτα. Κατόπιν τῆς ὁμοθυμίας μαδὸν ἐκδηλωθείσης κοινῆς ταύτης ἀπαιτήσεως ἐδέχθην τὸ ἀξιοματοῦ τοῦτο, παρὰ τὴν ἀρχὴν, τὴν διόποιαν ἀνέκαθεν ἐτήρησα, τῆς ἀποχῆς μου δηλαδὴ ἀπὸ πάσης ἀναιμίεως εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν τοπικῶν ἰδρυμάτων.

‘Αλλ,’ ἡ ἐνάσκησις τῶν καθηγόντων μου, ως ἐγὼ ἐννοῶ αὐτήν

προσέκουσε καὶ προσκρούει ἀτυχῶς εἰς δυσχερείας. Αἱ δυσχέραι αἱ αὗται καθιστοῦν εἰς ἐμὲ τὴν τῶν καθηκόντων τούτων περαιτέρῳ συνέχισιν ἀδύνατον, παρ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν θέλησιν νὰ φάνω καὶ ἔγὼ, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων μου, χρήσιμος εἰς τὴν Φλανθρωπικὰ ταῦτα ἴδια μάτα. Οἱ λόγοι δὲ τῶν δυσχερειῶν τούτων κείνται κυρίως εἰς τὴν παρατῶν λοιπῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῖς Ἀδελφάτου παραγγόρωσιν τοι πρωτορισμοῦ, τὸν δόπον ἐκλήθη νὰ ἐκπληρώσω, ἐν τῇ ἴδιότητι πόπτου ἱατροῦ, κατὰ τὴν σοφὴν τοῦ Νόμου πρόνοιαν. Τῆς παρανωρίσεως δὲ ταύτης ἐπαγειλυμένως πειραν ἀνελπιτοῦ ἐλέβοι πλευελισθῶν καὶ σπουδαιῶν τη̄τηματων μεταβύειν τοῦ καθολικοῦ, τοαναὶ δὲ περὶ αὐτῆς ἀποδείξεις θὰ τούτου μετέξη.

~~Tὰ κυριώτερα θέματα, ἐπὶ τῶν~~

δοίων αἱ διχογνωμίαι ἀνεφύησαν, εἶναι τὰ ἐπόμενα, ἦτοι τὸ τοῦ Φυσισιατρείου, τὸ τοῦ Ἐκθετοτροφείου, τὸ τοῦ Πυλάρου καὶ τὸ τῆς περιθάλψεως τῶν εὐφλοιγιώντων, Καὶ ως πρὸς τὸ πρῶτον, ὅταν ἐγίνετο παρὰ τῷ Ἀδελφάτῳ ἡ συζήτησις περὶ τοῦ ποῦ ἔπειτε νὰ γίνῃ ἡ ἐγκατάστασις αὐτοῦ, ἐφαίνετο ἐπικρατοῦσα ἡ γνώμη νὰ χοησιμοποιηθῇ ὡς τοιοῦτον τὸ νεόκτιστον οἰκοδόμημα τὸ βορείως τοῦ κεντρικοῦ Καταστήματος κείμενον.

Τότε καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους μου ὑπέδειξα, ὅτι πολλοὶ καὶ ἐπιστημονικοὶ καὶ πρακτικοὶ λόγοι ἐπέβαλλαν νὰ μὴ γίνῃ εἰς τὸ δῆμον κτίριον ἡ ἐγκατάστασις, τοὺς δὲ λόγους ἐν ἐκτάσει τότε ἀνέπτυξα. Μόνον δὲ καθ' ἣν περίπτωσιν ἥμελε τυχὸν ἐπαπειλήσει τὴν πόλιν καὶ τὴν Νῆσον πληθὺς φυισιώντων σύγχρονος, θὰ τοὺς τῆς γνώμης νὰ περισυλλεχθοῦν αὐτοὶ εἰς τὸ δῆμον οἰκημα, καὶ τοῦτο προσωρινῶς καὶ κατέξαιρεσιν. "Αν ὑπῆρξε δὲ περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γνώμη μου, μοὶ ἐπιτρέπεται νὰ εἴπω, ὅφειλε νὰ γίνῃ ἀσπαστὴ καὶ νὰ εστακουσθοῦν αἱ ὑποδείξεις μου, αὕτη βεβαίως ἔπειτε νὰ εἶναι, ἀφοῦ, ἐτὶ τοιούτων καὶ ἀναλόγων περιστάσεων, τῶν ἀριθμῶν αἱ γνῶμαι πρέπει νὰ εἶναι σεβασταὶ καὶ νὰ κατισχύουν. 'Ο δὲ νομοθέτης δὲν ἐδημιούργησεν ἀξιώματα ἐπόπτου Ἰατροῦ ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ αὐξήσῃ κατὰ ἓν τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου, ἀλλ' ἀκοιβῶς διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐπίσημος καὶ ὑπεύθυνος ἰατροῦ καὶ γνώμη ἐπὶ ζητημάτων Ἰατροῦ ἀκῆς ἀριθμοδιότητος. Καὶ ὅμως τοῦ ἀριθμοδίου καὶ τοῦ ὑπευθύνου οἱ λόγοι ποσῶς δὲν ἐλήφθησαν ὑπόψιν, οὐδὲ ἀντετάχθησαν εἰς τοὺς ισχυρισμούς μοι εὐλογοφανῆ κακά ἐστω ἐπιχειρήματα ἀλλα, εἰμὴ μάνον, ὅτι εἰς τὸ κτίριον ἐκεῖνο προπει νὰ ἐγκατασταθῇ τὸ Φθισιατρεῖον, διότι δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν τὸ κτίριον ἐκεῖνο φοδομήθη. Τοῦ ἐπιβιλαβῆ τοιαύτης ἐσπευσμένης ποφάσεως ἐπακόλουθα διὰ τὰ Φλανδροπικά Καταστήματα καὶ διὰ τὴν πόλιν εὔχομαι ἀπὸ καρδίας ν' ἀποσοβηθοῦν.

"Αλλο ζήτημα, εἰς τὸ δόπιον διεφώνησα, εἶναι τὸ τοῦ Ἐκ θετού τοῦ φείδος. Ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τοῦδε τὰ ἔκθετα ἐτρέφονται καὶ τρέφονται ἀπὸ χωριάς τρεφούς εἰς τὰ χωρία των μὲν μικράν δαπάνην. Αὕτα θεωροῦνται τέκνα τῶν οἰκογενειῶν, ἐν μέσῳ τῶν δόπιων ἀνατρέφονται, ἀναπνέουν τὸν ύγιεινὸν τῆς ἔξοχῆς ἀέρα, αὐξανόμενα δὲ γίνονται γονῷοι ἡ πτηνοτρόφοι ἡ ἀπλοῖ ἐργάται. Τὸ σύστημα τοῦτο τῆς διατροφῆς των κυλούς μέχρι τώρα ἀπέδωκε καρποὺς. Τὰ ἀντιφρονοῦντα δόμις μέλη τοῦ Ἀδελφάτου ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀνίδουσιν ἐπὶ τηδεῖς ἔκθετοτροφίειν. Ἄλλοι μοικροὶ μέγενοι τούτου παρὰ τὴν πάροχοντα Καταστήματα θὰ ἀποπλεύσουν στούδιον, διστούδιον παρεγκυμενας, πόλυν δαπανος δε υπερβασιανοι γνωρισις πολυναρισμων εκθετεων δομοι ειναι η δρυμια τρεφομενων και επιτηδο

μένων. 'Εξ' ἄλλου ἡ πόλις μας οὕτε πολυάνθρωπος εἶναι οὕτε βιομηχανική, ὅστε αὐξανόμενα τὰ ἔκθετα νὰ προσλαμβάνονται ώς βοηθοί ἢ χειροτέχναι, ώς ἐργάται ἢ ὑπηρέται. Οὐδέ πάρεχε ἐδῶ συστημένη ἐπαγγελματική σχολὴ, ὅστε ἐνηλικιωνόμενα τὰ ὁρφανὰ ταῦτα, νὰ εἰσάγωνται εἰς αὐτὴν καὶ νὰ μανθάνουν μίαν τέχνην. Μὴ εὑρίσκοντα λοιπὸν οὕτω ἐνασχόλησιν θὰ ἐσυντηροῦντο ἐκ τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων." Άλλως δὲ ἂν καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἀπεφασίζετο νὰ τρέψων ταῦτα ἔκθετα εἰς τοὺς περιβόλους τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, πάλιν θὰ ἡτο περιττὴ ἡ οἰκοδομὴ νέου κτιρίου, ἀφοῦ ὑπάρχει ἡδη ὥριον μημηματική πολιτεία, τὸ διὰ Φιλικούς καὶ τὸ διὰ Παναγίους, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐπείθετο τὸ Ἀδελφάτον νὰ οἰκοδομήσῃ μαρούλιαν τῆς πόλεως καὶ τῶν Καταστημάτων ἔτερον διὰ φιλικῶν κτίριον, ὅστε ν' ἀπαλάξῃ τὴν κοινωνίαν ὅπερ τὸν πύργονον τὸν ἐκ τοῦ φοβεροῦ μολύσματος. Καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος λοιπὸν τούτου οὐδόλως ἐλήφθησαν ὑπ' ὅψιν αἱ παρατηρήσεις καὶ συστάσεις μου, καὶ ἀντικειμένη εἰς αὐτὰς ἀπόφασις ἐλήφθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

'Ἐρχομέθα εἰς τὸ ζητήμα τοῦ Πτωχοκομείου Πυλανθρωπού. Ή ύπόθεσις αὗτη ἡτο ἐκπομπής καὶ προτοῦ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά της ἡ νέα ἐπὶ τῶν Καταστημάτων ἐπιτροπὴ.

Τὸ Πτωχοκομείον τοῦτο ἐσυντηρεῖτο ἀπὸ τὸ κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Σωφρονίου, ἀπετέλει δὲ τοῦτο καὶ ἀποτελεῖ σήμερον ζητήμα ζωτικὸν διὰ τοὺς πληθυνμούς τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Ανάγκη ἐπείγουσα λοιπὸν παρίστατο νὰ ληφθῇ φροντὶς πρὸς τακτοποίησιν τῶν περιοχῶν τὴν ὑπόθεσιν ταῦτην. Εἴχαμεν μάλιστα ὑπ' ὅψιν καὶ ἐντόνους πρὸς τοῦτο διαταγὰς τοῦ Υπουργοῦ γείου, καὶ δύμως, μολονότι κατὰ πᾶσαν σχεδὸν συνεδρίασιν ὑψώνα φωνὴν νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ πράγματος, διὰ νὰ μὴ ἐγκαταλείπεται μεγίστη καὶ πολύτιμος περιουσία ἀποστάτευτος, καὶ μὴ παραμένῃ ἀνεκτέλεστος δικοπόδης τοῦ ἰδρύματος πρὸς γλευασμὸν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμούσθησα κατάστασις, ἡτο ἡ ἀναφυεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθώριας τῶν φύλων τοῦ ιδρύματος διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσησκούσθησαν. Άλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὅπιον ηὔησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν δύσιαν μοὶ ἐπορέψη σεν ἡ προμηνυμο